

Publicerad 2008-11-29 18:03 av duvan59

Bostadslös

Bostadslös

Inget hem, ingen boning, saknar mat är utan kläder

Jag hankar mig fram till dess att skorna faller isär

Det spelar ingen större roll vad det är för väder

Känner att jag ändå är ett stort besvär

Vart ska jag sova, hur ska denna natten vara

Magen skriker som besatt men vad gör väl det

Försöker att tyst smyga fram jag en samhällsfara

Men sanningen om mitt liv är det ingen som vet

Men ändå bryter nog de flesta emot lagen

Den klipske kanske känner sig tillfreds nu

Kanske är det för att i jämförelse känna behagen

Av att vara så himla lyckad som just du

Om vi inte fanns vem skulle se dig då som lyckad

Och vem skulle ni då ha att blicka nedåt på

Kan du vara stolt över hur samhället dig har smyckat

Eller kanske känner du dåligt samvete ändå

Nu blinkar himmelen av nattens gnistrande ljus

Utanför alla fönster kommer vinden sakta på

Funderar hur det är i alla andras vackra hus

När jag på gatan bostadslös måste gå

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren duvan59 med Poeter.se id #25996 innehar upphovsrätten